

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتی متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاین چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنایي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغارې
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوک
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدیر
64. تشبث
65. تسکین
66. تجلا
67. تاوان
68. پیوستون
69. بیان
70. بلبان
71. بډایي
72. باور
73. اوښکي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورک پسرلی
78. هډونه
79. مرغی
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. کمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بنکلي کندهاره
- 117. دولس مينه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبري
- 123. تاريخه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران يم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ) ...
- 128. خلوريزي
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاربيتي

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بنه نيت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غميزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. وير
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړی او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير با احساسه او با درده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پښواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړی، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمنې چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دی او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰۱۳۹ وری

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رژېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو خپمې دي زه کوچي يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچي يم
لوی څښتنه فضل غواړم
ميينه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه
لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ ليد له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو برياوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پټې مې پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر لیرې په داسې یوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانیت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظیر نه لري او د طبیعت داسې ښکلا لري چې د هر تږي تنده پکښې ماتېدلای سې سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښایسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزیرې هم لري حتی په شمالي سیمو کې داسې تفریحی سیمې سته چې د دوبي شپږ میاشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپږ میاشتي شپه او توره تاریکه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هیواد افغانستان د تاریخ په یوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشینونکي پړاو کې رانغښتی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زیانمن سوی او هیڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هیواد دننه او دباندې د احساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، ویني ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. یوازي افغانان دي چې د دغې تباه کونکې غمیزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هیواد او وطن مرستی ته ئې د خپل روانه سره سم وردانگلي، څوک لیکني کوي، څوک شعرونه وایي او څوک ویناوي کوي څو وکولای سې له دې لارې نه یوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکین وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه یو کس یم چې ژوند په ناروي هیواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مې تل د گران هیواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې درد من یم او د خپل نیمگړي توانه سره سم مې خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په یوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هیوادوالو ته بیان او ورسره غمشریکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرلیک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مې هم لیکلي وه زه مسلکي لیکوال او شاعر نه یم که چیرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنیکي نیمگړتیاوي موجودې وي هیله لرم په خپلي پوهي او علمیت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون یم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن لیکوال، ژورنالیست او پیژندل سوی تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک یوسفزي او د کندهار، کندهاریانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانی صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمایي، تصحیح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هیڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د لیکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر یم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډیو افغانستان پخوانۍ نطاقې، ژورنالیستي او ادیبې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمد دین ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو ادیب، لیکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نیت او ښکې هیلي د هیچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقیب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلي څرگندونې تاسو هیوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بیا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپریل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تربره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچي يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچي يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما رینې دي زه کوچي يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامیر غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خپمي دي زه کوچي يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگي دي زه کوچي يم
گوره واوړه پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلي دي زه کوچي يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راخځه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کې جوړې شخړې

ټولې لارې دی ترلې

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کې فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کربنو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه بښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولوې
 په خال پوڅو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کړې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ويي وياړ مې په نصيب دې
 فکر کړم مهريان راتمه حيب دې

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کي ئې لذت سته
 افتخار ئې د بابانیکه شمله سوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بې اوږدې تاريخه ځني گونښه سوه
 د جهان په تمدن کي ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علمي تپلوري تړلې
 علمي کله ځلوي ښه وسيله سوه

زه پېرېم وهېرم ته کړې ښه پېرمانه
 په خپل وس باندي ځوړې ښه پېرمانه

تل پرتاد دښمنانوسترگي سرې دي
 هره ورځ د ظالمونو دسيسې دي
 په تاريخ کي ښه څرگنده دا بيان دي
 سل په سل کي مې دا فکر دا گومان دي
 د لسټوني ماران هم سته په بغل کي
 دلته دلته د تهمت وي په درشل کي
 تاته ناست دي دښمنان بيا په خزه کي
 چي ته وړانه دوی به گرځي په مزه کي
 اي پښتونه غيرتمنده په خبرونه شل کړي
 په عمل کي فکر وکړه سوال په دلته حل کړي
 خيري و باسي د زړونه د عقدي خبري پرېرډه
 اساسي خبري نوري د گيلې خبري پرېرډه

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه و و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه و وييل قوي قانون دي
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دي
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هدير و وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تابهاندي وياړېږي
پښتني پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانېودلې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې انېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کې عملې پېژندل کېرې په بیان کې ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې خرگند رول یې را بنکارېرې په بنه شان کې

د بنمانو ته خرگنده بنه پیغام دئ د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دئ نام را ده هلې خلی بې فایده دي په ورورې کې تهمت مه که الوزام دئ

هدایت مور ته را کړې سید جمال الدین افغان دئ پردی ژبه زده کول یو بنه کمال ده بیان دئ خپله ژبه هی رول بې کمالي ده پورته اوره که دي ډېر باور په خان دئ

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کېرې غلیمان غواري جوړ سوی کور دي وران کېرې نن د چال او چالېزې خبرې ډېرېرې که لاس برسېرې تا په خان پوري حیران کېرې سیاسې تجاران ستان نارې وهی تل په خیرن زړه خرخول دي په یو آن کېرې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کاردن ناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرگند وای سې څوک په شعر که پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلگ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جگ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځايه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يوه لار وه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصلحت په منځ کي نسته دارمان لاري مودوي کړي
 زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت کړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاهاسوي
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله که ته زړه ته همناوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
خـان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خوـند کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد تـعلـيم کـري امانـزيـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـايـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سوه څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سوې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

دا د جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چا په اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هېر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمورې دي هر شه لولپه کړل

کله لوبېږې د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاري

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغاري ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مې جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بڼه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجې کښي يېو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي ځغلي وطن ته
 امانزي نصيب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نهـ نبض دي کله ارامېـ پري
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کې بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارې پري
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کې بيا
خپگان سته چې لا ترڅو به تکرارې پري
سوله راسې خوشحالي په شرنګ کې بيا
پرگرېوان چې دي سرې او بنگې را بهې پري
ځيگر پرېرېده چې رنځور په ترنگ کې بيا
امانزیه ټولنه خلگ راپوهې پري
شريانونه سول کمزور په منگ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېر او کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهېي و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دى د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازې د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځنې پاته دېر افسوس ورځنې کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

ليونيه

سد دي خلاص کړه لېونيه پرابلمونه خورا ډېر سول
اصلي چاري خولا پرېږده بد نيتونه خورا ډېر سول
وخت ضايع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
په بڼه نيت او پېرزويني مطلب ټولنه حاصلېږي
عقده وې باسه د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نيتي و تاوان ډېر وي په ژوندون کي
شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
څه په کار دي ما او تاته شرايط ډېر حساس سوي
مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشويشو سي
بيا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېونې سي
پوه زيرک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
کاشکي ډېر مو وای ليد لي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډیر په منځ کي پت را زونه خورا ډیر سول
ا مانزیه پردې سوي ده د وطنه بېگانه نه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډیر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تبې بڼې ور بدلې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کېږم
زړه مې گوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر و کې د وطن بڼه خوشحالي وه
د افغان د زړو خوبنۍ ته هڅه کېږي
افغانی چرتوننه الوزی و وطن ته
امانزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
 لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
 سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
 داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
 سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
 شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
 بوري سترگي غټې ورځي تورو بښتانه یې ځلېدله
 جگه پزه لوره ونه سره سالیو کې تاوېدلنه
 تصور راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
 د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاده
 افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
 د سپین زرو پایزبوننه په نکروروزو باندي پښې وې
 سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
 وریې خلاص کړ خپل پسته د باغ لورته تلل خوشحاله
 دې پېولنه سل پسته د انګورو په باغو کې
 هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
 خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
 امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پېر درې پرې
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې ترې لېرې
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسری پکښې کې نسته تر جارېرې
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلگ مځ ته کړه تر شات ته کېرې
چې لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سږي
چي ملاتړ يې اولس نه وي بي فايدي سږي
سرزوري کي ډېر تاوان چا ته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سږي
که د عدل او انصاف عمل ناستوان وي
امانزیه داسي کار کي هغه خپله بي پردې سږي

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـره ورځ نـوي د اـمـونـه دـي وـطـن تـه
زړه کـي حـک زـاړه چـلـونـه وـي مـيـهـن تـه
پـه ظـاـهـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې دـي
پـه بـاطـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
اـخـر څـو مـر هـد رـواغ و اـيـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـاـقـت کـمـزورۍ سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه اـنـجـام کـي د اـفـغـان تـاـرـيـخ تـه ځـيـر سـه
تـول د پـاـيـلي پـه مـقـصـد يـو دـي د بـنـمـن تـه
فـرـيـبـکـاـر د خـپـل هـوـيـت څـخـه څـرگـنـد دئ
اـمـانـزـيـه اـر مـان ځـي د دوی کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیسه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سیمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلو دي وليدل د دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وي پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخلمه نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته لوگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبکې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټولسه انتظار دى
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتسه اغيار دى
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دى چې و خاوري ته غمخوار دى
اوس عجبسه زمانه سوه ورورد ورور په چرت کې نه دى
مرسته پر پرده ځنې تنبتي توطئه ده د روزگار دى
څوک فرياد د لوبې کاري ځنې مست وي په چرچو کې
انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځنې ورک سوه
امانزیه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
حـمـلـي وکـړي پـر د مـا غـبانـدي چـر تـونـه
هـر گـړي مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړې
د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه کـنـتـه کـړې

را پـه يـاد کـړم د و طـن نـبـگـلي کـنـتـونه
پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وې عـطـرونـه
کاشـکـي خـلگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايي وای
د علمـي زده کـړو لـپـاره فرـصـتـي وای

د بـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـته
پـر مـخ تـلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـته
هـيخ زړه سـوي يـي پـر ولس پـه پام کـي نـسـته
خـکـه فـکر هـلتـه د بـر کـوي مـزلونـه
بـي اخـتـيـاره مـي د خـيال وې پروا زونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خپـل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـوړېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـړو درک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

تول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخر ټولته يې وروان پريږدو لاره
 سپين كفن ته به ورلو وپرو بيله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجې وينې په لحد كې

فكر نه كړې فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولته سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړې
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړې
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړې
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې كړې د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبري
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه سوه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كنه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېږي
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنګ دئ اختيار کړی
د بڼکلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼا یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېږي سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عیان

که ټولني ته عیان سوې په دوه ژبې
خیردي غواړه چې ثابت دي خپل هویت کړي
په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعیت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصیبت کړي
ننه به دا وي چې د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پایلي ټولي بې توښې وي فرېکار ته
امانزیه لـرـدي چـرت و هـل عـادت کـړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونى د يار په مينى کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومې
امانزيه پورته کېنه هله درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهانې غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تېرې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندي
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضروردي
 ماچي کي تجرې به دغه ضروردي
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا كې څوك پوره نه وي له ځانه
كه هر څومره زده كړه وسې بيا هم لږ يې له گمانه
يو سپړي ولي مغرور سې چې يو دوي خبري زده كړي
تحصيل وكړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده كړي خپل تر وسه
له داناننه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڙه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستې ډېرې كړه پرېمانه
بخيلې پر وروڼو موممه كړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښي نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هـوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتيا
په بڼا يستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي ډېره ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
ټول به ځي پريوه لاره په رشـتيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستا سو
دنده بولـه واقـعي لـه فـکره ستا
امانزيه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه څو ځله بيا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیوښه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
 پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موږ په دام کې نه یی صاحب ښه زعمیم وای
 کاشکې نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پراېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 ییادېوه د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یی اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې ښه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر ییاهر کار ښه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تـرس انـد زاعـمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمـال خویش
حملـه ورشـدند در روز روشن بـه خانـهٔ مـردم
بـردنـد و دزدیدنـد بـغیر ز سـوال خویش
خدا نـاترسـان بریدنـد گـردن بیچارگان
سـوچ نـکردنـد بـه فـردا ز زوال خویش
انصاف نـبود در ویرانی قصـردارالامان
همچو خانـه های شـخصی قبضـه شد ز جمـال خویش
سـتمگران اخـر بشـکند امـانزی بیـین
خداونـد مـددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټولې برخې کله کله
 پریږدو چې ایا برابرېږي کله کله
 که مداح د یو ناپوه لاسه ځانه جوړ کړي
 بڼه یو چانس بڼه پیدا کړي کله کله
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
 لاس پرته باندې تېرېږي کله کله
 ټول مننه په پټو سترګو څه چي اورې
 بڼه سړی درنه جوړېږي کله کله
 تجربې راتنه بڼه وډلې په کراتو
 چي تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کله کله
 بې موده په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېږي کله کله
 ستا په هڅو کې د دوی ګټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
 که یو وخت د چاپ په ګټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېږي کله کله
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کله کله

د نیا ټولنه په پرمختګ باندي ولاړه
امانزي ته معلومېرې کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې راکړه سازه
تو طبی زمزمه ولولس ته
ستري ډېر سوولسه بېگاره
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلی
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لالهاند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلنه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هیواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ایږدو سببا ته
خپل هیواد به مومسور سسي
رانه لیري به پیغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به یو پر بل کړو
دولس دغه ارممان دي
امانزي زړه ته عیمان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته ممي سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
اـمانزـيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
وـطن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپې کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې پان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې امان په واقعیت کې
د مفت خوړو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک نامي بېه سرمايه ده
افتخار يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـلـه زمـه وـر د کـور
 مـو رنـخـو ورسـو و سـتـا د لـوړه
 سـتـا عـمـل دئ چـي ولس مـي پـه خـوړ بـري
 زما ورونيـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژـر بـري
 خـمـره د بـر سـو و پـر المـونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـو و بـگـنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـار د چـا پـه کـار دئ
 سـر راپـور تـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـتـه بـغـاري
 ولسي ولسي زمـو و پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـخ کـي بـيـا غو غـاده
 وړکـه سـتـا لـه خـو و ا و فـاده
 زمـو و بـر نـه وړک پـر تـا بـا و ر دئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـو و بـر د خـاوري حـفـاظـت کـر و
 دغـه زمـو و بـر لـو و جـيـبـه ده
 کـه ژو نـدي هـم يـو افغان و ي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بې توانــه
 يــا پــر ځان يــو بې گمانــه
 خپل لــه ځانــه لــر څېر ســه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 څه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څه لــه هوســېرې
 خلــگ څه وري وســيلې ته
 پــه بــد نيت گــوري جگــرې ته
 تــه بــه وينــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه سات وي اندامونــه
 لــر هونــب يار ســه فکــر وکــرې
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيدې مــا ته راکــرې
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړو چــي دوی کــرې
 ســد دي درولــه وســرتــه
 يــو واري وگــوره بــرتــه
 قــر بــه شــې د شــرتــه
 څه ورکــرې څه خپــل پرتــه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 احســات د څو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــوړ نــــه اوړ بــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــمــــا پــــر كــــوړ پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــســــې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــرې هــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوړ و نــــيســــه بــــيــــان تــــه
 پــــنــــبــــمــــاني بــــه بــــي فــــايــــدي وي
 د رــــپــــســــې بــــه غــــلبــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېرې وي
 اــــمــــانــــزی بــــه د رــــپــــه يــــاد ســــي
 زــــمــــا پــــر كــــوړ پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه ههارسول
شمين سهارسوپه سمون کي
بوی د گل و لپوني کپرل
د سحر په پيوستون کي
گل گل چي عطري پاشي
د فکرونو په بدلون کي
د بلبل زړه په مستي سو
مطربان سول په جنون کي
د بلبل خول وړې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يه يي واوره
خوشحالي ده په ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شونې درې دي چې لېر مينه په ماتې بري
ارغندا به ستا باغونه چېرې نسته
امانزې يېم خپل باغچو ته مې زړه کې بري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پيسو دي اولسونه په ځورېږي

يويشتم قرن شروع دئ لوی توپان شوق ميانه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د ناهلو پيسه خوړو
بېگانه لمسون يې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ويجاړوي دوی هېڅ د خدايه نه بېرېږي

بيخ ريښه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوواوي ټوله همنه واد روشنفکر
فيصلي د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی خبستن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترگې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترگه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنښه قضاوت دئ
 پندو سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگي هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنښه کړې
د وطن د ښمنان ټول راتنه پانډه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې ښکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارن نامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده واليه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانې سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامت نه لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادی زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درپېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنايي کې ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاريخه کې ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرناله زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپرې نسته
ته قاده توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يي نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کې خپل وطن ته په هوس
 پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
 سترګې پټې بې سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
 شاه ته لوهېږي بې خبره چيغې پورته په شرس
 خيانت د خپلي خاوري په انجام کې سرخوړل دي
 چاچي ځان دئ ازمايلي پاييلي ورتته په مګس
 ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پورې وکړه
 چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
 که څوک ځي پر پردۍ تړه پنبېماني ورسره ډېره
 دغه لاري دي څرګنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولنه ته تگ راتگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوك

څوك بخيل وي يا بدنيتته كه ظالم وي
دوى درې واړه دي بيمار كه په عالم وي
كه اخته سوي په مزمـن مرض وگوره
هرگري فـكر لوېـدلى په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پرهـيـزگـار د دغه كاره
امتنـاع يـي په پـرـرورده كه حاكم وي
د بنـيـادى ورځـي يـي نـسـتـه بيمـار ان دي
ژردي ځان تـداوي كـانـدي كه معلـم وي
خپـل د زړه وينيـي بـه خـوري دوى امانـزيـه
څوك چي نه كـري دغه كـاريـونه هـاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــر ي کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د كار جوهر انسان ته را
په روزگار كې ورسره سهوه خطا
كه دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوك به هېڅ نه پوهېدای په خوبه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان يو
په كمبود يې پراېلم جوړ پر هره خوا
كه دي پوهه د مطلبه ب هدف پر لاروي
په وار واريې تجربه كه په ملتيا
كه د علم روښنایي ورسره مل سي
امانزیه كار پخپلې پرې په رشلتيا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي بنکر په بنکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تثبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چې خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کې به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چې څه پيدا کړي
گردابونه پورته کېږي ته وي په مخکې
هدف يو چې تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کې بيخي لېروي
خوشبخت څوک دى امانزې په چې ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناستوي خاوري پاشي مخامخ پررونه وسترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چې راښكاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د كار و لورت ه
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ه نوي ترنگ نوي نڅاوي
امانزيه زړه كښاند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سـلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجـلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه ښه نيت به افغانان زما
مناسبت فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غيرت کې دي بساتوره تورياليان زما
پښتنو او ازراو بسا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حق دار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زمایو په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کي چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسرتي کي چي بهار سو

څوک ژړا کړي د بيلتون څخه نالېږي
 څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن کي
 زړونه ډېر په و اويا لانه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي لانه
 چي يخنې سې د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسرتي کېږي
 داسې برېښي زړونه ډک وي لانه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سې
 بل د مينې په ارمان کي سپلنی سې
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگيروي سې

كه د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزيه كه خبردوى د حال سوي
خپل سرونه ټكي وي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانني ننه بدایي کرم
مسافر خمه و مره خواري کرم
ننه پنه فکرد قصه رويم
خه لرم پر پر بنيدويم
لوی خن تن ته عاجزي کرم
سيم اوزر ننه جدایي کرم
زه ممنون يي د پپر زويم
احسان مندد و سويلويم
ژوند کي د پره خوشحالي کرم
امانزی يي باوري کرم
د بنه ژوند پنه تپر دويم
چيري خو بن هلته په شپو يم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــېر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونښنـــو نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

سستا پرممخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پرزرگي کباب کباب سوم
 په ليد و تراب تراب سوم
 چي بغياري پورته کبه پري

د غريب سوي ناري دي
 د ظلمونو سلسلې دي
 خپرې سوي تاريکې دي
 ورخ په ورخ چغې جگې پري

د افغان بچي ته گوره
 درې دره گوربه گوره
 غريبان سول بې لسه کوره
 يوپه بل باندي خور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لــوړا حــســاس ورتــه نــواب ســوم
زړه مــي و ســو وځي ويلې پــري

ډېر بېرحمه ظالمــان دي
لــش بــي و زلــي يــتيمــان دي
گيــر پــه جنــگ كــي افغانــان دي
هــر گــرې و يــنــي تــويې پــري

لا مــرگ ژوبلــه ســوله ســخته
لــر فرصت لــر و لــه وخته
وضــع ډېر ســره ســوله كړخته
امــانزې بېخــي ژرې پــري

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیام مور ته لپړلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
ککړی دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویله چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خوندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانی دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاری یې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرمه د زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزي ورسره مل دئ که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا په ارمان په زړه کې چې پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسټي ډېرې چې مرام ته ورسېږي
 ډېر تللې پنه ژوندانه کې د همدف لاره روا کړي
 د عزت په غم کې نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالرو شپه او ورځ څنگه سببا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښنو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پېرزودي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورتنه دعا کړي

ناروي ۵ سېپتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خداييه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبني نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مينه
قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
دېر بي علمه په پيسو وړانيول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مينه که خرڅه په ډالرسو
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې يې راسپېره کړل غټو موږو
امانزي ته ملا مست د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته ترجهانه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سې د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سې پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

ســوه تودووخه مرغی پورتته کښته کپـرې
 فریادونه یی د زړه لـه تلـه خپـرې
 سره گرمی ده خـالگی په اور کـی سـوخي
 خپل بچي به مـی ساتمه که مـرېه کپـرې
 په چمن کـی بېگانه راتـه په خار دې
 که ورکښته سم بچیان مـی محـوه کپـرې
 دغه لـونـرې کـی زه یـم په تنگسه کـی
 که زه خـمه خوار بچي مـی نه زړه کپـرې
 نن دا تـول جهـان و ماتـه کـوچنی بـکارې
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپـرې
 په ژوندون کـی جوړ پـرا بلم وي د پـرد یـو
 بـغـوري پـر هـري لـوري امانزی بـه په پـوهېرې

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غم و به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگ و به ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر درد و به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر درد و به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبر و به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
بې کماله خلک نه وي په جمال کې
که غنچه غنچه د گل ودرخېږي
خون د ورو د عطرونو په سمبال کې
د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېری بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چیی مزی مازدیگری دی
دکوھک گلان میی سترگو ته درپری
په هر باغ هر باغچه کنبی یی بیلگی دی
زما د پلار بنیاس ته باغونه او باغچې وې
توتته سوی هغه تپول په بی غوری دی
محمد حسن او محمد عثمان یی د پر شوقی وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروی ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغو سو
 د حسرت او ښکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا ډېر وه د مینې درومې خاموشي ته
 تاریکه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موی بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور وتلی په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 څه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خوښۍ سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگړو غرو كې
غواړي زړونه تسلي كړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بلكلا بنايست پرونو خپل د پانو په زينت كې
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال كې د بنايست كمال په كار دي
سړې غوټې د گلو ټوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
كاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېرغمي زېدي ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زورو کینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونو نه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنځا سوه په بڼه کاره بڼه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بڼه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو اخيستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بڼه څو نه د څپو په توپانو کي
 يا به بڼه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بڼه داروم چي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خښتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتيه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتيه په خيال سو
 مني ڊپري تر سو و په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان ده وتلبي
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتيه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د ميني هوسۍ

زما د ميني هوسۍ منځ پر بيا بان سـوه
د ظلمـود چنگـه خلاصـه همزمـان سـوه
په خپل کور کي جوړ ستم سـود بي رحمـو
ناچار ي وه تـرک د ميني په خفگان سـوه
د نـا اهلـو منځ کي ژونـد خـومره مشـکل وي
د پرديـو په وحشـت کي خلک حيران سـوه
که منطـق او اسـتدلال تـه زور توپـرک وي
په کابل کي ډېر بي وزلي تـري قربان سـوه
لـوى مالـک روزي رسـان د هر بنـده دئ
امانزيـه په توکل کي تـول عيان سـوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه تشه لا تشه تشه پري
اوس پـه وـهـېـرـم چـي خـوانـي د قـد ر و پ و ه
رانـه و ل ا ر ه بـيـر تـه کـلـه ر ا سـتـنـېـر ي
خـه چـي هـيـلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـا م ر ا د ي
هـد ف ي و و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـا ر ي سـمـېـر ي
کـه و ي جـا ر ه خـيـال مـصـر و ف پـر بـه هـو د د و ي
پـه نـا و ر ه عـمـلـونـو پـنـېـمـانـي پـه ز ر ه کـي لـو پـر ي
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي ا م ا ن ز ي ه
چـي هـو نـبـيـا ر ي ي هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي و د ر بـر ي

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمـانـه واوره پـه خـبرو نـه شـل کـېـرې
 پـه انـجـام کـي حـقـيـقـت تـل خـرگـنـدېرې
 روس بـه دېر دېر جـوړول پـلـنـو مـو نـه
 ورسره بـه وه افغان تـه مـل دامونـه
 امریکـا اوس جـوړوي کنفرانسـونه
 هـره ورځ وېراتـه شـنـه نـوي دردونـه
 کـه دوی غـواړي د ناسـور زخم پـيـدا کـړي
 پـه رشـتـيـا دې د افغان سره ملتـيـا کـړي
 پـه دې کار کـي دې اصـولـه ضروري دي
 د اردو سـمبالول ورتـه حتمـي دي
 گو مـارل د اهل کار چـي وې پـه کار کـي
 د سـپـلـن بـنـه تـمـنـيـرې پـه روزگـار کـي
 ماشـيـني کادرونـه تـول بـې تجربـه دي
 صـرف خبري وررسـېرې بـې فايـده دي
 پـه مـديـر بانـدي حلـېرې پـرا بـلمونـه
 پـه رشـتـيـا کـه پـرولـس لـري خيالونـه
 تجربـې چـي د تـهدابـه پـخـې نـه وې
 سـرد نـوي زده کـول يـې ترخـې بـه وې
 کـه هر خـومره خـوک سرزوره سـي پـه کار کـي
 چـي انصاف پکـښې کـي نـه وې خـان بـه خـوار کـي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځیر سوډې سوالو ته
امانزی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هري لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېونتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړدئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پوله ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویښم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كور ځوږېږي
تور د ظلم غوړېدلى نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دى سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دى قلم واخله هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپټمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي كېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنكلا جوړه د كوهك د غره پرسروي
د اوبو مسو مسو تي خپې دې پرسروي
خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
څل پرتا باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولى ستا پر خوا كړم
تاته راسم تنفس بېككې هوا كړم
غم مې ليري رانه كېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر كې برېښي
تک شين مخ دي دهنه داري غوندي برېښي

زړه په تا باندي خوښېږي چې دي گورم

په تا بناد دکي ولي ليري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شينکي باغونه
رنځور فکرا رامېږي چې دي گورم

تولسه عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه درانه مزلوننه
هروچ خلق په تا او بېږي چې دي گورم

د شملې غميان په خاورو کي پتېږي
دويار شنختي دي نورور کي شوې نرېږي
د اولس او بڼکي بهېږي چې دي گورم

لوبسه سهوله ډېر مشهور د بيازيگرو
معاملې دي په پيڅو رد يرغلگرو
پر ځيگراو بڼکي تويېږي چې دي گورم

لويي تبلي کړولي يېم بې توانه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شاننه
تول افغان پکښې کړېږي چې دي گورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنډ تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان کي
 شاوخوا جگ دېوالونه
 په ډبرو پورته سوي
 شپه او ورځ مورت ته يوه ووه
 سختي شپې مورتې و تېرولې
 ډبرو اوږده لوی بارکونه
 پکښې جوړه لوی وينگونه
 ډبرو برباره دهلیزونونه
 لومړي بلاک کي ستر و حشمت وو
 د چرخي پله په زندان کي
 اوس پښه دروازي وې
 غټ قلفان پله څرېدلې
 هر قردم کښي وي ولاړي
 ټولته ورځ به وې ترلې
 چاچې خپله وې ليدلې
 اتيا کسه جهلاره
 رحم نه وو خدای لسه پاره
 ټول بنديان ناسته و بېکاره
 انساني حقوق پايه مال وه
 د چرخي پله په زندان کي

يـــــــو تـــــــشـــــــنـــــــا بـــــــد اودا ســـــــه و و
 دروازه پکښه کې کـــــــي نـــــــه و ه
 نيمـــــــه و رځ بـــــــه انتظـــــــار وې
 پـــــــه مـــــــوســـــــم کـــــــي د ســـــــره ژمـــــــي
 خـــــــا طـــــــرې وې د مرگـــــــو وني
 هلـــــــتـــــــه و ه لـــــــو قـــــــطـــــــار و نـــــــه
 پـــــــه ســـــــاعتـــــــو و ه نوبتـــــــونـــــــه
 هـــــــره و رځ بـــــــه و ه عـــــــرضـــــــونه
 زـــــــنـــــــداني د مـــــــو کـــــــراســـــــي و ه
 د چـــــــرخـــــــي پـــــــه پـــــــه زـــــــنـــــــدان کـــــــي
 خـــــــلـــــــگ رېږد پـــــــه د لـــــــيخـــــــه
 د لـــــــســـــــو زـــــــي خـــــــو و بېخـــــــي نـــــــه و ه
 کـــــــر کـــــــي تـــــــي و لـــــــي پـــــــنجـــــــره وې
 خـــــــو هـــــــي نـــــــه داري مـــــــاتي ســـــــوي
 شـــــــاو خـــــــو پـــــــه هـــــــر ا طـــــــاق کـــــــي
 د پـــــــه ر و اړه و ه کلکـــــــينونـــــــه
 هـــــــغـــــــه خـــــــو کـــــــو چـــــــي د ا طـــــــراف و ه
 هـــــــمـــــــپـــــــشـــــــه لـــــــو و پـــــــر ا بـــــــلمونـــــــه
 پـــــــه قـــــــدرت کـــــــي خـــــــو د خـــــــو ا هـــــــان و ه
 بـــــــه پـــــــه انصـــــــافه ظـــــــالمـــــــان و ه
 خـــــــپـــــــل اولـــــــس تـــــــه د بـــــــنـــــــمان و ه
 تـــــــو لـــــــد خـــــــو ا د کـــــــثـــــــي ف ســـــــيـــــــم و و
 د چـــــــرخـــــــي پـــــــه پـــــــه زـــــــنـــــــدان کـــــــي
 د د و بـــــــه پـــــــه مـــــــر مـــــــي کـــــــي
 د خـــــــو لـــــــو د ر بـــــــانـــــــدي چـــــــو و و و

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خیانت و وطن تنه نسسته
 خیانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چاغلا کړی
 نه مې هیڅوک دی وژلی
 نه مې حق د چاغصب کړی
 صرف یوه گناه زما وه
 چاپلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلې په شاک کړې
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بت بلدینگونه
 هره ورځ خه وري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوړوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک یې نه وینې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل لږه خانې به بې خبره
 پردی لومړه کې راگیر سې
 دوسیه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخه يې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خڅنه بيه پېشان دئ
 نه عا دل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخ ده ازمايلې
 د چرخه يې پلنه په زندان كې
 مالې دې ډېر خوانان وه
 چا نو كسان ځنې ايسه تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې ازخمي بې په وه پوسه تكي
 په هفتو بيه دار خوابي وه
 يې په شپو بيه جزايي وه
 پوچ وييل خو بيه حتمي وه
 دغه څه رننگ شرافت وو
 دننه اهل ورياست وو
 د چرخه يې پلنه په زندان كې
 د ملي زعيم لپاره پاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كاله
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بيه خالص د عياشې وي
 نه بيه ډېر احساساتي وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه يې بشري وي
په راولس يې دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانتيزه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار يې وي لیدی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوزم ورت تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کوي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسیر کوي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کې

غارګۍ د مینې خپل وطن ته ورکوي
يا هم زړه ورنه غوټه سې په تقصیر کې

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې دولايه په زنجیر کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سې
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګیر کې

کلمات د پېرزوينې سوره ګنې
امېلونه ځنې جوړ سې په تقریر کې

درک د عقل چې پر لار د غايبې درومي
په ليکلو روحیات سې په تغیر کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو كې غرق اسمان ته پورته كېږي
 دغه وخت كې ټول انصاف ورنه ور كېږي
 په رانه عقل تحليل ديوشې نه كېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورك سې نه پوهېږي
 نـاـخـبره د ټولني هيلې څـه دې
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لـبرـتـيـاره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سې لـپـه پـرزو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خدای دې دوی ته انصاف وركېږي
 لابه كله سد په سر كې ورتنه لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
د اميد هڅېي نامرادي پخېي نه سوې تر ثمره
چي روان مېي د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شيين چمن کي د گلزار غوټي لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مېي غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړم له لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله غم دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نځي کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلاي نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب لیدل

خوبه خو مره مهر بان یی زه دي بوتلمه مکه مکی ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هـیخ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډی ته د ورتگ په اندېښنو وم
ابراهیم مقام ته ځیر چي د نفلو په درېدو وم
چي راوینس سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتی بېخي ډېر ومه حیرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وو د مکی به بیادیدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تر اسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تر جهانسه
نور لاهم خلگ خور پري تر توانسه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کي
د پرديو و خد متگار دي په پردو کي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبيني ته
خوک ولاړ وي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لسه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بې لسه شانسه
ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانسه

دورنگي يې په چه رو کي معلومېږي
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهري

سپین سترگي يې په لیدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلې
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلې
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلې

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پردیو په وعده ده

غلام ګوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاریخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غلام پيم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس ځوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سګرو کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسې د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کې تربگنې ده یو تر بله
وارثه کې د پوره نغبتی د بنمنې ده یو تر بله
یو چی لږ په گډه مورسي د بل سترگي باندي سرې وي
همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده یو تر بله
پر ناحقه بهانې جوړې پورته چیغې او نارې کړې
قناعت په منځ کې نسته خواشینې ده یو تر بله
چې منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي
بېرته نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
د خبرو چې واورسي درچه به کړې غټ غرونه
امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سوره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه رکه م سـو
 بسې غوري ده تور ماتم سـو
 نفاق هر که ورته رسېږي
 راتـه جهـ وره تربگنـي سـوه
 د سر خوږم خوږم خوږم سـوه
 زړه پرېشان ورته سـوه ولېږي
 هيله خسته سـوه د پلرونـو
 په ميا رات وه د نيکونـو
 توجه نسته ورته کپـي
 مور مسـئول د حفاظت يـو
 خپل د خاوري په عزت يـو
 په غيـرت پرتله کپـي
 پېرزوينـه وه هر کلـه
 مرسته ولاړه يـو تر بلـه
 تهمـت خپل ورو ته جهـ وړېږي
 ته دا ولي بسې پروا سـوي
 نن دي خپل کورته بلا سـوي
 ته اول اول سـوي په خـوړېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حلېږي
غېرېږي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښ تن کړه
ټول کارونه به به سه مېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
 د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
 ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگي دي د ميندو تر مۍ او بڼکي تر بهرې
 اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلې دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلان وپوه قطار دي
 هديرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فريکاري نن په کمين کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنگلېږي

ناروي ۲۰۰۷-۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته كې شبنم پروت ستا په لمن كې
 مروارید دې پرمخ برېښي كه سنبل بیا په گلشن كې
 دامنمه چي قدرت بنكلا ده ستا په نصیب كړې
 د عطرونو پېرزوینه چي وتا ته حبیب كړې
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن كې
 كاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن كې
 د سهار بنه ترانو لوره مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار كې بنایسته جوړي نغمې دي
 امانزیه ورتنه خیر سه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر كار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېرمن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 ټول عنيت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دي بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دي رانه ورکي ظالمان دي شي نسکور

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل دننمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دې حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دې حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب ويچارسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دې حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دئ
 خوک چي علم ته خدمت کړي ياپه فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په توان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دې برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دې رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځی سره ياري کړه مخ پر لمر دې حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دې شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوهه تالو كي ستا لمن ته
غم به ليږي رانه ولاړي ستا په غېږ كي
هله بيا به زړه در توپ كړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غموننه ليږي ليږي
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
مطربان لسه بغلونه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت كي
بنسه وعظونه به كېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
ناعلاج به غم پاشلي په هر كور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورـتـه شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورـتـه
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـڅـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتيکونـه ايشـپـري پـه بـېـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لانـده تولـه يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پـلان حـجاب اخسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونـه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي کي مخکته سره زموږ پر شپه سوه
 تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
 لاره ورکته هر څوک مخ پر بېديا سو
 کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
 سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه تنه نه لوبدلنه
 خيرو لاري تکي بيارا اسمانني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
 د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
 ټول نيمگري تلابنونه به ماتېږي
 امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو لیدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه غلې دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتسه ش ډېر
څوک وحشت چلې ول غواړي
امانزيه پري زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزېه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزېه کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردئ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـور پـري
ډـر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـومو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزيـه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستتا نکلونہ
د غ ز او و سستتا یادونہ
تہ افشہ ا ر و ی ج ہ ا ر ہ ک ہ پری
د و سست د بنس من تہ خہ و ر و لی
ہ ر ظ ل م ت ت ہ ر ا غ ل ی
ش ہ ی د ا ن سول سستتا مرونہ

د د بنس من ز ر ہ و سستتا لہ وہ
د ن ف س ا ق بنس ہ و سستتا یلہ وہ
د ا ف غ ا ن پ ر ک ر ک ہ و ر ج گ ر ہ وہ
س س پ ر د ک و ر سستتا اولادونہ

ن ن ہ م بی ا ن ا و ر ی ن ر ا غ ل ی
و ر و ر پ ہ و ر و ر د ی ن و ژ ل ی
س س ت ا ز ر غ و ن چ م ن س و خ ل ی
خ ا و ر ی ک ہ ی سستتا س ر و ن ہ

یو ځل بییا امید و تاتاته
 مخ در اوړي ستا و خواته
 شمله جگه که پره سبباته
 بییا ژوندي که پره ستا خیالونه

دولس مشوره گوره گوره
 پکتیادی سسکه وروره
 ننگر هارد خپلی موره
 در په ییاد که پره دورانونه

پښتانه ته ول سره ورونه
 یوه ژبه که هودونه

ته ول که پرئ ییود زه رازونه
 راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانته تر نیمه روزه
 دم زاره تر گردې زه
 دلغمانته تر جلرې زه
 ستا و طندن دی ستا هډونه

زمه وړ خا وړه پښه تونخوا ده
 پښه وړ که وازه خواد ده

لــر ا و بـر تـر ټـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله نـه مـر سـتـه تـه غـ و ا پ و
پـه ز ا ر یـو و و ر تـه ټـا پ و
و ط ن ډ ک س و پ ه و ی ج ا پ و
ا م ن ز ی ا ح س ا س و م ه س ت ا د ر د و ن ه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـيـمـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـول وپـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـه يـه تـبـاهـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه اند پـنـو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـد و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـر اولـس و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه رگه کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلی ده قضات پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل د شرم خای دئ یا کمبود قضات دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قريــبان ســتــا تر بڼايست ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بڼــکلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مينــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــواپــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دم ه
 بې خبرو دم دنږې نه ه
 پېه شه پېو وم ه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه ه
 د بابا ساسره به وم ه
 پېر بې اغو بېه گرځېدم ه
 هره ورځ فصلمو ته تلمه ه
 ستا پېه مينه زړه پاچا او و
 زمماروحي پې زمات تن ي پې
 د ميوو دي مننت بياريم
 سيال ي پې نسته پېه نږې کي
 شه نه باغونې شه شېنې بې اغچې دي
 بې مثال ه دي ميوو پې دي
 بې کلي کور وې د زمريانو
 تفريگ ه د جنګي لالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگ ه د زرغونې تن ه
 ستا لم نن انتخاب سوله
 زمماروحي پې زمات تن ي پې
 نن دي وي ننم خوار او زار ي پې
 تېرې تېرې پې پې سوي
 نه جرگې د ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستا د بې کلي غره پېه سر کي
 د پښتون د کور پېه ور کي

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سر سوي یو لسه توانسه
 سر را پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوبدلي
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې سادي سې

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څوک د چا کړي
ملا مت ننا ملا مت راترور وينه
لا به څومره پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته ناهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی په بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړيې په يوروپ کېي
زړه زهيري سې په مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نني ديتيمانو
دا صيل افغان زړه گي باندي کېي شاداب دئ
د کوشو کنډي کېي چي رايا د کورم
امانزي ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دي سپېڅلي

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دي راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبرد خپله زوره

مېړني دي سوه کمزوره

د شملې گل دي ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امسا څه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لرمنه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بي زده کړه بيا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رېرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ریغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خوضرېې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلی سولې په زوره
حالت سم نه څرگند پرې
لورې کرې پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واری بیا نور درزهار سو
سوي چیغی تر غوږو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پرې

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هلوونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمونږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډپري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانۀ کې

خوند د ورور په زولانۀ کې

امانزيه خپل سړي سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانۀ کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږوزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازي دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربږم

په بهار کي بڼه پیغام راسره مل وي

د ژوندون بڼه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه بڼه پوهبږم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربږم زه اوربږم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبږم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل ښه غوړېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلی مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ را ولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدايه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلگ سره ورکړي
 خط په زغرده د دښمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پرديود ياري نه پرهبزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفاسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرپټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگی په تا اخبلی
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته بڼه ده د څښتن نه
فکرو کړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامي لورې کرېرې خېرې
زه افغان يم خـر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـو ل پښخه کسه خوشحال دي بنگلـو تـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيسـو تـه
کـرې شپه دېر سرگردان وي په چرتـو کـي
چې د غلا پلان تـرې پردي تونـو تـه

درتـه گـورم چـي وړانـېرې زمـا وـطـنـه
هـره ورغـ بـه زخمـي کـېرې زمـا وـطـنـه
د نفاق ميوې چي کور په کور خړه وي
خدای خبر چي به رغېرې زمـا وـطـنـه

خوک چي پوه نشي په زيـان د خپل تـولي
يا اگاه نشي په تـوان د خپل تـولني
دروازې بـه تـکـوي تـل د پـرد يـو
نـه بـه ويني تـول نقصـان د خپل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېږده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دئ خپله ته يې
 د ظالم عمردې لنډ سسته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه تکی
 توان په توان باندي ماتېري په هر شه کي
 د دېمن په ژبه ځان که بنه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردو نه زه رد ارسوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خوږې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنه کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دی
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لور ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کي ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بي توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو و تاوان ويني
ابرو توي په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړي هدايت دئ
څوک چي مل وي د بد کارو زيان ويني

که مي غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چي ځان په کس ته ورم بلا ته
که ښه نيت يابد کردار وي پکښي نغښتي
دواړه يودې فکر او خيال ترم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صداقت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گل و باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنویر د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعلیم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وینښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وین زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فكرونه

زموږ د خوب او خيال فكرونه ولاړه څه سول
 څه چې زړه مونه غوښتله زموږ مله سول
 خپل د تور پېكې همزولې سره ورك سوو
 پرېشان فكرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

كه ښكاره سي ټول مرموز افكار د فكر
 كه د عقل او منطق سي لار د فكر
 پروانه چې وزر سوو ځي په پوهېږي
 ځكه وي پر دغه كار اختيار د فكر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
 په پردې هيله وطن ته په كاته سول

خپلې گټې معتبرې بهانه كړي تر نوڼه
 خبره مخامخ چې د وطن په معامله سول

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
 د سپين گل پانې رڼېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېري زمما وطنه

د هلمند خپي مورو وورخ په ورخ بید پېري
د ترننگ شونډي سپېرې رامعلوم پېري
ارغسانه غېردي تشه د زمريانو
ارغندا به دشملې غمی دي لوبېري

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کي
د رنډا پوه تاریکه په هر خه کي
اختر ونه او جش نونه دي نور نسسته
خه چي کېري ټول د بل په اجازه کي

خپل د خانه بي خبر په نام پښتون دي
د پردو په جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پر راغلي
لاره ورکه هر سههار ماښام مجنون دي

بنکلي پېغلي سترگي سرې په ژرېدو سوې
افغانی شملي پر سر په خړېدو سوې
هر خه گورم چي دخپله لاسه کېري
پښتنې هيلي مويي پا په کېدو سوې

لوی خاوند ه ته د ټول جهان واکدار یی
 اختیار ستا دی چي مالک د لاله زاری یی
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کي
 غلیم مات کړې ته خنښتن پروردگار یی

شتمني د کورتالا زه مې پړې پړې سو
 دارالامان قصرو وچا را یی پړې سو

خدا یی ته پړدي وړانکارو غضب وکړې
 بنکلی قصرو کنډواله خړې خړې سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه بی له شکه بی غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پړدي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چي عيني سي سي
 لور پیغام د آزادی دی نوي خوان ته
 امانزی به یی لیکي که یی روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال بېه نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورتنه ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورتنه ځير يم
 ډېر رمزوننه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هره ورځ پـه خـپـل عمـل پـنـبـل پـمانـدلـم

کورني شعرونه

حقيقت خداى ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعليم لاره کره خپله
خان اوچت کره تر همزولو مرسته وکړي يو تر بله
د ننه علم سې خاوند ننه ادب دي په نصيب سه
امانزى درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپريل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر وروم
بنايسـته کـلی بنـارونه په ساحل کـی
بنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه په خـبر وروم
تـول بنـارونه حصار سـوی په قلعه کـی
شـاوخوا جـگ د بوالونـه په نظـروم
د بنـمانو تـل حملـی پی پردوی کـولی
زه د دې خـاوري تـاریخ نه خـه خبر وروم
په ساتنه کـی د خپـل اولس یـولاس وه
هر سـری ویـل چـی زه د وطن سـپروم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چـی په تـول ژوند ارمان په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوی باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخواب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجندان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دي امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يم
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليـجان وـو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيـخي رابـانـدي گـران وـو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري كـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت كـي نـامـي ځـوان وـو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وـو كـنـدهـار كـي
 هـم د بـر و دروازه كـنـي يـي د كـان وـو
 پـر هـېـزگـار خـلـگ يـي ډـېـر بـنـه خـوـبـنـېـدلـه
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومـره يـي تـوان وـو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي كـولې
 بـنـه يـي نـيـت بـيـخي پـه زړه كـي مـهـر بـان وـو
 ډـېـر غـنـبـتـلى دلاوړه پـه خـپـل وخت كـي
 خـرابـات يـي خـوـبـنـېـدى بـه يـي گـومـان وـو
 د مـارـانو پـه نيولـو بـه خـوشـحال سـو
 هـره وړخ بـه پـه لـنـډى پـسـي رـوان وـو
 يـوه وړخ يـي ظـالمـي لـنـډى وـخـوړ
 خـپـل تـر كـوره چـي راتـلى حـال يـي پـر پـشان وـو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 رـوح دې بـنـه د وي امانـيـه بـنـه انـسـان وـو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تـــول ویر کـــي ډوډی پـــري
 پـــر خپـــل ولـــس مـــي زړه رپـــري
 تـــول زنگـــاوات غـــم کـــي غمپـــري
 افغان ولـــس اور کـــي کړ پـــري
 خالقـــه تـــه فضـــل پـــرو کـــرې خـــه پېښـــپري

د یکشـــنې ورځـــي ســـهار وو
 د حـــوت د میاشـــتي نوبهـــار وو
 پـــه کلـــي کـــور کـــي پـــسهار وو
 تـــود پـــه مرگونـــو کـــي بازار وو
 شـــپاړس نـــره د شـــهید کـــور تـــه ســـتنپري

پـــه خبـــر تـــول کـــه کندهار ســـو
 د هـــر افغان پـــر زړه پـــرسار ســـو
 د شـــهیدانو جـــونو نـــاتـــار ســـو
 ارمـــان ارمـــان راتـــه تـــار ســـو
 د مؤمنـــانو شـــهادت مـــي نـــه هېر پـــري

امریکایان ورځـــي هـــر کـــور تـــه
 پـــه نیمـــه شـــپه کـــي د دوی لـــور تـــه
 د ســـرو مرمیـــو شـــو ماشـــور تـــه

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې نودې بډا ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېردو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډا رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډا خپري

فكر كوي پرمه ظالمانو
سوه زهرجنه ترمه اړانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مېرگ نشه تر شرايبانو
زه امنې فكر كوم دوى بډا تنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا توره زړه سوه نه خله پېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپره په دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند مات ته ککره
د وطن هیلې نېامرادي ورت ته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سېلابونه

اوبنكي به قطري جـ وړ سـ يلابونه سـ ي
زمـ وړ به نيمه خـ و ا تـ و ل ارمانونه سـ ي

غـ و اړي د بنـ منان منگـ و لي بنـ خي كـ پړي
چـ و ر به ذخيـ رې ټولـ ه كانونه سـ ي

كـ و ر پـ ه كـ و ر به شـ ين وي د نفاق مـ رض
زړو كـ ي به زخمونـ ه پرهاړونـ ه سـ ي

بيـ ا به پـ سرلي كـ ي گلان مـ پړاوي وي
هـ ر خـ ا ي به ترينگلـ ي اوازونـ ه سـ ي

نـ ه به وي را سـ تي او صـ داقت مـ نځ كـ ي
وړكـ به و طـ نپـ سال سـ م تاريخونـ ه سـ ي

د افغان بـ اتـ و ر ه خـ ا و ر ه كـ ه سـ تم كـ ي سـ و ه
لـ و تـ بـ ه د ي جـ گ غـ و نـ ه او باغونـ ه سـ ي

شـ پـ ي به تـ ر سـ هاره ماتمونـ ه وي
جـ وړ به اـ مـ انـ زي تـ ه زندانونـ ه سـ ي

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايیه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدووه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړ لړی زنګاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوار ولس ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمي وه
د وحشي امريکايي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اور بیل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنايات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پسانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېرې
که د تبې غاږګۍ سوه در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختيـــــــاره
 ستا ننه ورکـــه خپلـــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــه د پرديـــــــو پـــــــه چـــــــوپړ کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازي چـــــــي ټکـــــــي وې د نـــــــورو خلگـــــــو
 خورې بـــــــه ته واري پـــــــر سر د غـــــــټو وگړگـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي ته ره بـــــــري يـــــــې
 اوس څرگنـــــــده ســـــــوه چـــــــي ته چـــــــېرته نـــــــو کړي يـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پرديـــــــو کـــــــي اســـــــير ســـــــوي
 ځان دې بايلـــــــه پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقير ســـــــوي
 سردې کنبـــــــته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي څه دې کـــــــړي
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدي کونـــــــدي کـــــــړي
 چـــــــي خوش حال يـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــينو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي ککـــــــي ککـــــــي د معيوبـــــــينو
 نه دې دین نـــــــه دې دنيا ســـــــوه خوار کيـــــــه
 ستا نـــــــه هر څه ټول خطا ســـــــوه لېونيـــــــه
 يـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خداي اختـــــــه ســـــــي
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نېـــــــان او بـــــــي پـــــــر ده ســـــــي
 امانزيـــــــه داســـــــي خلگـــــــي د زړه ســـــــوي دې
 څو ژوندې دې پـــــــه چـــــــوپړ کـــــــي د پردې دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سو وي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امریکه او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانی طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره ار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه دېسې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبه د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگیچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

یو د بل به مو خو لې سره ختلی
 بیا هم د پرو د مرگي سلگي وهلی
 نیمه لار لاد سفر ننه وه تکمیل نه
 بنو خوانانو بیا د مرگ پولسه لیدل نه
 په زرو خوانان شهید سول کانتینر کې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کې
 تاریکه وه چې مور راغلو شو برغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
 بلدوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
 په یو چا کې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بهی دریغ ده د گولي باندي شپې وي
 یوه کنده چې شپې زره مته کېږي
 د لیلی د بخت کې خوانان هلته بنه خپري
 عجایبه قتلگه گاهه سوه په نړۍ کې
 دغه کاروسو کاملاً بهی غوری کې
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپې سوه روان بیا مخ پر غره سوه
 یو خو ورځې چې په غره کې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کبته راسه تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې یو قلاته ورايله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بیدېږي
 خویو یو یو د مرگ وخوا ته بېول کېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بهی پرسانه

خک ه رځ د بغاوت پورت ته به بې توانه
دوی په دله حمله وکړه پر عسکرو
په لاس ورغله و سوله د خو نفرو
پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل
خو یو یو بې په نوبت کې مړه کېدل
شهیدان سوه تر خو پاته یو بشرو
قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشرو
امریکا باعث د تپول وحشی مړگو
دېر فلمونه دک د وینو په رنگو
اوس چپ سوي هېڅ بیان نه کوي چاته
په پوهېږي امانزی هموري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چاڅه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشستيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځممه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځممه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځممه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځممه

نوی موسم د شگوفو نفوس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځممه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځممه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځممه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځممه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگناه تللی وم ميله ده د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چيران وم ورتته تللی
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یې منظر و ته
 رودخانه کسي غرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شني او بېه بيخي شفافې اورو ئې وې
 معلومې کاني شكي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رنځا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلګو
 امیدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صیاد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي رنځېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغي دي پورته
 اسمانوته به رسېږي اورېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره نسا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پست دده دغه هنر دئ
خو لغره بې سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئې بل نقاب پرسردئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئې قبولسه غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زپه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنتو او پنتو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زپه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همته ما مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منن دوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهره په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت يم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امید واره د میوند په شـفقت يم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت يم
پاکه ربه ته یې هر ځای ساتندوی سـې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت يم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان سسي
 لابه خاخي خو ازاد افغانانستان سسي
 په ناچلوه ترونو نونه خطا کپرم
 ترخو نيت دي بشري کار د انسان سسي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپرو هيلو کاره بهه دي ارمان سسي
 که غبي ياست رنگ مورک کپري ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سسي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغبي بهه ستا مخ ته توپان سسي
 خوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژبه يې فغان سسي
 ستا چي طمع دشغلو په خلبدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سسي
 قهرجنبي سرې مرمي چي په شاگرخي
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سسي

ناروي ۰۱ سېتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرځه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټه سوي په کوگل کې
رانه وايي ځله چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پرنوشته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ له ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليري کړه له فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډپوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډپوه چاته
 تلل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
 خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
 بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
 چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
 خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
 بي ملگري ژوند عبث بي ځايه بوله
 فکرو کړه چي خوښي نسته سبب ته
 که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کي
 کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
 له پېرېو تجربې سوه امانزي ته
 د ژوندون ډيري سته رنات ته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړرننگ مخلوط بنکاري
بنايست لور د تصوره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه ځیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولسي بي اختياريه پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دي سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دي پر پرېده خه توبنه به ستا نصيب سي
په انجام کي زور ماتېري ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پرديو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دي امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورته
ظلم پر پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کمـزوري لـيدل کـېـږي
طمع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـنه پـوهـېـږي
د عمـل فـکر کمـزور پـه لږـېـدو دـي
نـام نـبـان د هـرمـجـرم دـي لـادر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه تـوږـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي کولې دي لولې لولې تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 یو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نیکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکنې کې تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکنې پېغور سو
 چوراو غلا چې خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کنبه پرده
 عدالت کې سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي-۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کې
 د حکمت پسته انګېزه کې

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
فکر وېر د شاعرانو په هنریریم
امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
گاهي بېکلي باغچه کې کرم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریریم
کله گران وطن زخمی را مجسم سې
يا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
ازادي د گران وطن ته هوس وېریم
امانزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
په رشستیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 ثميره ئې د خوښيو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زيان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ کـي
د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
مقصودونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرگونه په نړۍ کي
نام نهاده شاعرونه ساختگي دیموکراسي ده
خه چي نغبتی په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
په قوت چي احساس پري نفاق لویه وسیله ده
جگړه جوړه کور تر کوره پست رازونه په نړۍ کي
علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري د پري
ورته گوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراوېر برېښنايي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراوېر وېبپاڼې په برېښنايي کتابتون کې زيات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفريحي وخت کې مطالعه کړئ .

د لراوېر انلاين کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر ليکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساينس او تخنيک
- سپورټ او روغتيا
- هنر او ادبيات
- د ماشومانو لپاره
- تاريخ او سياست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**